

РЕШЕНИЕ

№ 1826

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 19.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **13996** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба вх. № Ж- 161 от 30.11.2012 г. по описа на Главна Дирекция Гранична полиция, подадена от К. Е. П., с адрес [населено място], [улица], чрез адв. Д. Р. против Заповед № 4289 от 31.10.2012 г. на директора на Главна Дирекция Гранична Полиция, с която е прекратено служебното му правоотношение на длъжността “старши полицай” II степен, категория Е в сектор Летищна сигурност от Гранично полицейско управление –С., към Регионална дирекция –А. при Главна Дирекция Гранична полиция на основание чл. 245, ал.1 т.7 б.Д ЗМВР във връзка чл.179 ал.1 т.2, предл. първо от ЗМВР.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, като издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон. Процесуалният представител на жалбоподателя адв. Р. развива подробни съображения, като счита, че служебното правоотношение на доверителя ѝ е следвало да се прекрати на посоченото от него основание, заявено още на 18.10.2012 год. Искане се отмяната на обжалваната заповед, ведно със законните последици.

Ответната страна – Директора на ГД ГП чрез юрк. С. изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорената заповед.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по

делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят К. Е. П. е заемал длъжност по служебно правоотношение - "старши полицаи" II степен, категория Е в сектор Летищна сигурност от Гранично полицейско управление –С., към Регионална дирекция –А. при Главна Дирекция Гранична полиция.

Няма спор между старните досежно фактите по делото: В рамките на започнала процедура по проучване за надеждност и издаване на разрешение за достъп до класифицирана информация до ниво „Поверително” с докладна записка вх. № 18281/15, 10, 2012 год на специалист в сектор СКИР –инспектор Р.А./стр.16-17/ до ВНД Директора на РД ГП-Аерогари се установило, че държавният служител К. Е. П. бил осъден на наказание една година лишаване от свобода, отложено с изпитателен срок от три години с влязла в сила на 02,07,2008 год присъда на Военен съд-С. по НОХД № 91/2007 год. От представеното свидетелство за съдимост и копие от решението на Военно Апелативния съд/стр.18-24/, с което присъдата на ВС-С. е потвърдена това обстоятелство се доказва по безспорен начин, а и оспорващият не навежда доводи в обратна насока. На 18,10,2012 год К. П. подал заявление № 30353/18,10,2012 год, с което поискал да бъде прекратено служебното му правоотношение на осн.чл.245 ал.1 т.4 от ЗМВР, считано от 19,11,2012 год-по собствено желание/стр.25/. Заявлението постъпило в ГД ГП на 19,10,2012 год, с вх. № 19559, а на дата 22,10,2012 год върху него с ръкописно разпореждане е посочено от ВНД Директор на РД ГП А.М., че при проучване на служителя са установени обстоятелства за прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл.245 ал.1 т.7 б.д от ЗМВР. Със становище рег. № 18593/18,10,2012 год/стр.14 и 15/ е предложено да бъде прекратено служебното правоотношение със служителя на осн. Чл.245 ал.1 т.7 б.д от ЗМВР, тъй като с наложеното наказание лишаване от свобода, въпреки настъпилата реабилитация възниквала обективна невъзможност по смисъла на чл.179 ал.1 т.2 от ЗМВР К. П. да изпълнява служебните си задължения. На дата 23,10,2012 год с предложение по смисъла на чл.268 а във вр. Чл.268 ал.1 от ППЗМВР с рег. № 1827 ВНД Директора на РД ГП предложил на Директора на ГД ГП да бъде прекратено служебното правоотношение с държавния служител К. Е. П. на осн. Чл.245 ал.1 т.7 б.д от ЗМВР. Със заповед № 4289/31,10,2012 год, връчена на оспорващия на 19,11,2012 год на Директора на ГД ГП служебното правоотношение с К. П. е прекратено на осн. Чл.245 ал.1 т.7 б.д във вр. Чл.179 ал.1 т.2 от ЗМВР, считано от датата на връчване на заповедта. Не се спори между страните, че липсва произнасяне от органа по назначението-директора на ГД ГП по подаденото заявление на осн.чл.245 ал.1 т.4 от ЗМВР с рег. № 30353/18,10,2012 год.

Жалбата срещу гореописаната заповед е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК/30,11,2012/, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед за прекратяване на служебното правоотношение със служителя К. Е. П. е издадена от компетентен административен орган - Директора на Главна

дирекция Гранична полиция/чл.246 т.2 от ЗМВР/.

При издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е спазена формата по чл. 59 от АПК и е спазена процедурата по чл.268 а от ППЗМВР.

Между страните няма спор, че държавният служител К. Е. П. бил осъден на наказание една година лишаване от свобода,отложено с изпитателен срок от три години с влязла в сила на 02,07,2008год присъда на Военен съд-С. по НОХД№ 91/2007год.Изготвено е съответно предложение от ВНД Директора на РД ГП до Директора на ГД ГП за прекратяване на служебното правоотношение на П. на осн. Чл.245 ал.1 т.7 б.д във вр. Чл.179 ал.1 т.2 от ЗМВР. Същото е било изготвено преди издаване на обжалвана заповед, предхожда издаването ѝ, поради което административно производствените правила по прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия от органа по назначението са спазени. Действително последното посочено основание за прекратяване на служебното правоотношение се отнася до постъпването на работа като държавен служител в системата на МВР-а именно дееспособно физическо лице,което не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията,но по аргумент на по силното основание възникването на причини за несъвместимост със заеманата държавна служба води до обективна невъзможност служителят да изпълнява задълженията си-така изрично чл.245 ал.1 т.7 б.д от ЗМВР,тогава когато спрямо оспорващия не е ангажирана дисциплинарната му отговорност. Наличието на обстоятелство по чл.179 ал.1 т.2 от ЗМВР води до обективна невъзможност служителят да изпълнява задълженията си, както сочи чл. 245, ал. 1, т. 7 б.д от същия закон. При наличие на такава органът няма право да преценява дали да прекрати правоотношението със служител, който по обективни причини не може да изпълни задълженията си, или не. Изводът, който се налага при анализа на този текст е, че органът действа при условията на обвързана компетентност и не може да преценява,нито да избере възможността да остави на работа служител, който не може да изпълнява служебните си задължения/така изрично и решение № 14021/16,12,2008год по адм. Дело № 8106/2008г на ВАС III отд./Наистина няма произнасяне на административния орган по назначението по подаденото заявление на осн.чл.245 ал.1 т.4 от ЗМВР с рег.№ 30353/18,10,2012год,с което оспорващият желае служебното му правоотношение да бъде прекратено по собствено желание ,считано от 19,11,2012.Това обаче по никакъв начин не води до издаването на оспорената заповед несвоевременно,нито пък до нарушаване на административно прозводствените правила по издаването ѝ.При подаване на заявление за прекратяване на служебното правоотншение по собствено желание органът по назначението не действа при условията на обвързана компетентност,още повече самото заявление винаги би могло да бъде оттеглено до посочения в него срок за пораждање на неговото действие,за разлика от установяването на обстоятелства ,водещи до обективна невъзможност за заемане на държавната служба.Също така не без значение е и фактът,че върху заявлението на оспорващия/стр.25/ ВНД Директора на РД ГП е постановил разпореждане от 22,10,2012год,с което посочва, че при проучване на служителя са установени обстоятелства за прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл.245 ал.1 т.7 б.д от ЗМВР.Това предложение само по себе си по реда на чл.268 а от ППМВР е послужило и като негативно основание до органа по назначаването да упражни властническите си правомощия и установявайки обстоятелства за несъвместимост да прекрати служебното правоотношение при условията на обвързана

компетентност по реда на чл.245 ал.1 т.7 б.д във вр.чл.179 ал.1 т.2 от ЗМВр,вместо по реда на чл.245 ал.1 т.4 от ЗМВР.В този ред на мисли настоящият състав на съда намира,че оспорването на заповедта се явява неоснователно и като такова ще следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, I отделение, 13 –ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба вх. № Ж- 161 от 30.11.2012 г. по описа на Главна Дирекция Гранична полиция , подадена от К. Е. П., с адрес [населено място], [улица],чрез адв. Д. Р. против Заповед № 4289 от 31.10.2012 г. на директора на Главна Дирекция Гранична Полиция, с която е прекратено служебното му правоотношение на длъжността “старши полицай” II степен,категория Е в сектор Летищна сигурност от Гранично полицейско управление –С.,към Регионална дирекция –А. при Главна Дирекция Гранична полиция на основание чл. 245, ал.1 т.7 б.Д ЗМВР във връзка чл.179 ал.1 т.2,предл. първо от ЗМВР.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: